

1. TERAPEVTSKI PES OB BOLNEM OTROKU

Hemato-onkološki oddelek Pediatrične klinike že od februarja 2008 obiskujejo psi, šolani v plemenite namene. Otroci se teh obiskov v bolnišnici izredno razveselijo. Stiki s psi vplivajo na otroka večplastno. Vsaj za trenutek lahko prežene občutke osamljenosti, žalosti, zaskrbljenosti, jeze, pa tudi bolečine. Že samo dotik pomirja, sprošča in sproža smeh. Za otroka, ki se zdravi v bolnišnici, je dragocena izkušnja, da psa lahko poboža, da drži v naročju nekaj toplega, mehkega in živega. Spomnim se deklice, ki je imela operirano nogo in njenega izraza na obrazu, ko so nas obiskali šolani psi. V tistem trenutku, ko je do njene postelje stopil velik zlati prinašalec, se ji je obraz razjasnil kljub bolečini, ki jo je sicer čutila v nogi. Ta pes ji je res prinesel občutek čiste sreče. Seveda pa se nekateri otroci, ki psov niso vajeni, lahko tudi bojijo. Strah jih je, da bi jih pes ugriznil, ali pa imajo do psov razvite predsodke. V takem primeru je vodnik psa tisti strokovnjak, ki zna psa postopno in z občutkom približati otrokom. Otroci se počasi otresejo pretiranega strahu pred psom, ki jih ovira, da bi ga bolje spoznali, lažje opazovali in začutili. Bistvo t.i. terapije z živalmi je v medsebojnem odnosu med človekom in živaljo ter njuni čustveni povezanosti. Naša čustva, razpoloženje in počutje so v precejšnji meri povezani s telesnim zdravjem. Pes je lahko "pomožni terapevt", preko katerega vplivamo na otrokova čustva in s tem posredno tudi na njegovo zdravje. Na hemato-onkološkem oddelku Pediatrične klinike opazamo, da si naši malčki, pa tudi starejši otroci, v času zdravljenja mnogokrat zaželi žival, navadno psa ali mačko. Želja je tako močna, da jo starši pogosto tudi uresničijo. V naši bolnišnici ni navada, da bi otroci s sabo pripeljali svojega hišnega ljubljence. Se pa spomnim kako veselo je bilo in koliko novih moči si je nabralo dekle, ki je v času daljše hospitalizacije za svoj rojstni dan pred vrati vhoda na oddelek ugledalo svojo najljubšo žival - svojega konja. Opažam, da obiski psov, skupaj z njihovimi skrbniki-vodniki, v bolnišnici vplivajo na razpoloženje bolnih otrok in mladostnikov, prav tako njihovih staršev ter nenazadnje tudi zdravstvenega osebja. Tudi sama sem, kot zaposlena na oddelku, skozi skupno delo in sodelovanje, ogromno pridobila v razvijanju svojega odnosa do živali, zlasti do psa. Srčno in iskreno upam, da nas bodo vodniki - prostovoljci zavoda PET s svojim strokovnim, nesebičnim in plemenitim delom, spremljali še v prihodnje.

Martina Bürger Lazar, univ.dipl.psih., asistent magister specialistka klinične psihologije